

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne ikke drømme om at blande mig i, at folk sparer op til deres alderdom, og jeg kunne heller ikke drømme om at blande mig i, at de, der har mange penge tilovers, sparer mere op til deres alderdom end dem, som ikke har så mange penge tilovers. Det, der forager mig, er, at vi giver statstilskud via rentefradraget til dem, der har de mange penge, og jo rigere de er, oven i købet desto større summer og højere procent. Jeg synes, det må bekymre en økonomiminister, at når vi ser på den pensionsformue, der er i dag, er ca. halvdelen, nemlig 500 mia. kr., det, som vi kan kalde udskudt skat. Det er simpelt hen penge, der ikke er kommet i statskassen.

Hvorfor er det tal interessant? Fordi det næsten på krone svarer til det, økonomiministeren mener er Danmarks reelle statsgæld. Så hvis ikke vi havde haft den fradragsordning, er det min påstand, at så havde landets statsgæld været nul. Så havde det uægtelig været noget nemmere at være Folketing, og det havde uægtelig været noget nemmere f.eks. at forhøje den almindelige folkepension, og så kunne de, der havde råd til det, selv spare op.

Aage Frandsen (SF):

Når man stiller en forespørgsel, må den mest ideelle ambition vel være at få vedtaget en dagsorden. Den ambition har vi ikke haft et stykke tid. Det næstmest ideelle er måske, hvis man stiller sig tilfreds med det forholdsvis lidt, at alle siger, at de er glade for, at man har stillet forespørgslen. Derfor vil jeg godt takke ordførerne og ministrene for, at de takker SF for, at vi har stillet forespørgslen.

Det kommer jo slet ikke bag på os, at vi er uenige med Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti om en række af de her ting; heller ikke, at vi er uenige med CD. Det havde også været meget utrygt, hvis ikke vi havde været uenige med dem.

Derimod var det selvfølgelig lidt bekymrende, at forskellen mellem det, vi mener, og det, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre mener, i hvert fald nok er større, end den var i 1986, hvor partierne i fællesskab kunne være enige om at afgive en beretning her i Folketinget på baggrund af to forslag, det ene fremsat af Socialdemokratiet og det andet af Det Radikale Venstre, om overskudsdeling og om indflydelse for lønmodtagerne.

Jeg har også været lidt ked af diskussionens form, specielt den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Lunds. Det er en diskussionsform, som jeg godt nok har været udsat for før, når vi har diskuteret med socialdemokrater og har været uenige, og det synes jeg da er en ærlig sag, men jeg synes, karakteren af den måde, man diskuterer på, alligevel skal forholde sig til det, det drejer sig om.

Derfor vil jeg slå en række ting fast.

For det første: Da ATP blev gennemført i 1964, stemte SF for, og vi er store tilhængere af en udbygning af ATP, fordi den langt bedre end de aftalebaserede pensionskasseordninger har det virkelig solidariske, kollektive i sig. Derfor var vi også interesseret i og tilhængere af forskellige ØD-modeller, ikke den socialdemokratiske, for vi syntes ikke, den var demokratisk nok, men vi var tilhængere af ØD, fordi det netop også havde det kollektive, det solidariske i sig. Derfor mener vi, at en udbygning af ATP altid har været en god ting.

Det næste, jeg godt vil fremhæve, er, at SF stemte for oprettelse af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og vi medvirker under ingen omstændigheder til at udbetale pengene eller til, at man kan trække penge ud. Det har vi sagt gang på gang. På et eller andet tidspunkt, når en generation er ved at uddø, vil det jo betyde, at der er få penge tilbage. Så finder vore efterkommere nok ud af, hvordan pengene skal administreres. Det ville efter vores opfattelse være naturligt, at det var igennem ATP, men vi stemte for Dyrtidsfondens oprettelse, til trods for at vi havde været imod, at dyrtidsportionerne blev indefrosset, og hvis ikke vi havde stemt for sammen med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, var det ikke blevet til noget. Vi leverede stemmerne; ellers havde pengene i dag ligget i ATP.

Jeg vil også godt understrege, at vi har stemt for, hver gang det har drejet sig om at styrke aftalebaserede pensionsordninger. Lovgrundlaget for det har vi stemt for hver gang i Folketinget.

Det ændrer jo ikke ved, at vi har lov til at kritisere en række ting i det, men så skal vi ikke skydes i skoene, at vi er imod ordningen som sådan. Vi er bare af den opfattelse, at den ikke er demokratisk nok.

Når det så drejer sig om pensionskasser, har vi understreget, og jeg gør det gerne igen, at vi respekterer, at der er aftaleret. Men vi har lov til at have vores mening, og vi har også lov til på et